

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

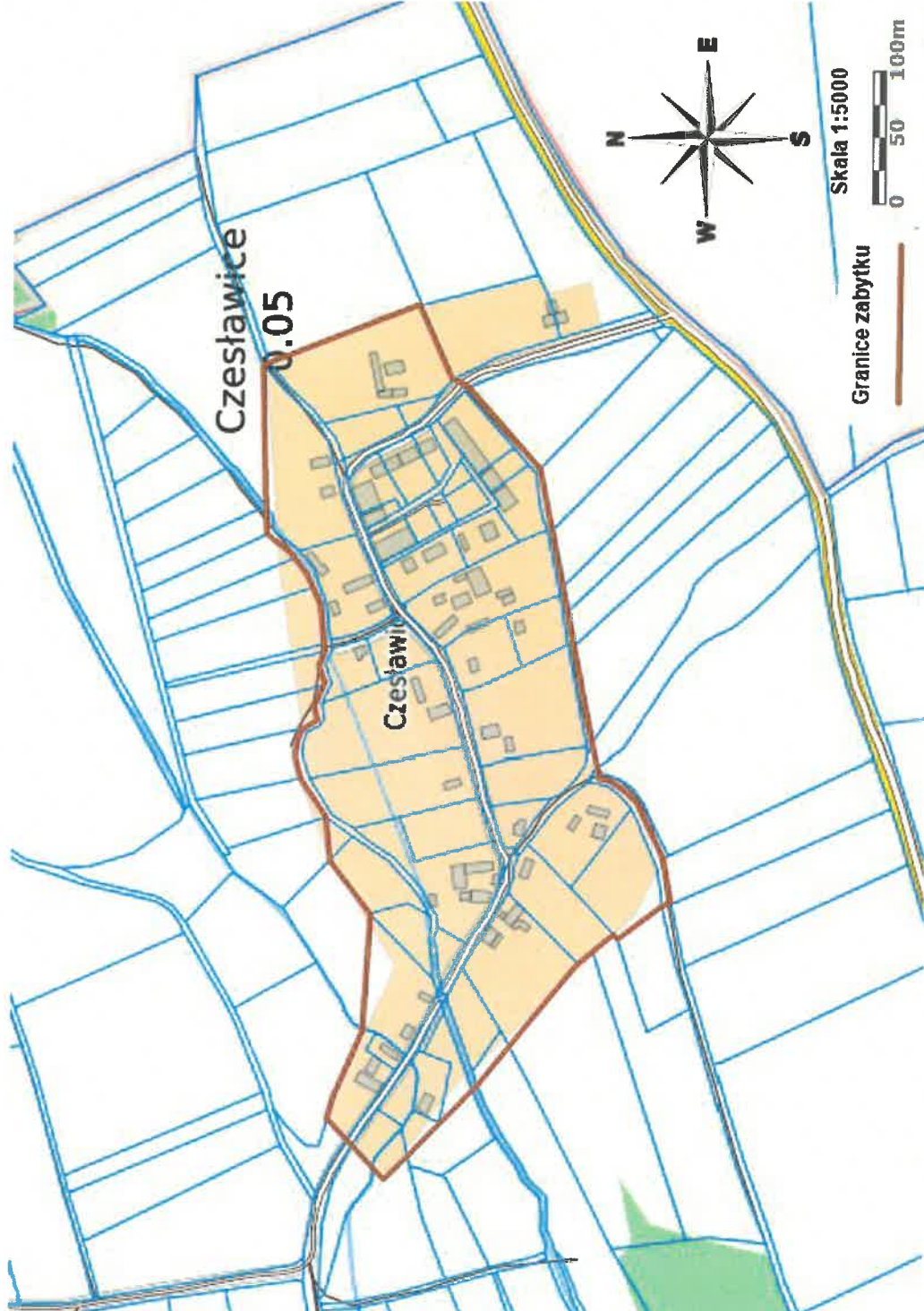
1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

XIII w.

9. Materiały graficzne

3. Miejscowość

CZESŁAWICE

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna
województwo dolnośląskie

powiat ząbkowicki

gmina Ciepłowody

6. Współrzędne geograficzne

50° 39' 5.085" N 16° 59' 10.246" E

7. Użytkowanie obecne

Rolnictwo, mieszkalne

8. Stan zachowania

4

Nazwa:

Wzmiankowana w źródłach m.in. jako: Cezlawiz (1237 r.), Cesslawiz (13001 r.), Zeiselwitz (1667 r.), Zesselwitz (1743 r.). Od 1947 r. Czesławice.

Historia:

Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z XIII w., jednakże z uwagi na słowiańskie pochodzenie nazwy oraz okoliczne stanowiska archeologiczne można przypuszczać, że osadnictwo wykształciło się na tym terenie dużo wcześniej. W XIV w. wyjącznym właścicielem wsi stał się klasztor cysterski w pobliskim Henrykowie, który odkupił ją od miejscowych rycerzy. Czesławice były w tamtym okresie małą wsią w której funkcjonował klasztor folwark. W 1785 r. we wsi mieszkało 7 kmiści, 7 zagrodników i 11 chatupników a oprócz folwarku i domostw istniał młyn wodny. Po sekularyzacji majątku klasztoru wieś została zakupiona przez Fryderykę Luizę Wilhelminę von Hohenzollern. W tamtym okresie Czesławice rozrosły się do 51 domów oraz 2 gorzelnii. W 1870 r. właścicielką wsi została księżna Sophie von Sachsen-Weimar. Po 1945 r. folwark w Czesławicach był wykorzystywany przez PGR, który dawał zatrudnienie mieszkańcom wsi. Po likwidacji gospodarstwa folwark popadł w ruinę. Obecnie wieś posiada typowo rolniczy charakter.

Charakterystyka zabytku:

Czesławice to niewielka wieś o układzie ulicówki znajdująca się pomiędzy Muszkowicami a Henrykowem. Najważniejszą częścią zabudowy wsi jest folwark z XIX w., na który składają się murowane budynki w układzie zabudowy zagrodowej kryte dwuspadowymi dachami o poszyciu z dachówki ceramicznej. Wokół folwarku, wzdłuż drogi znajduje się zabudowa zagrodowa z przełomu XIX i XX w. Są to najczęściej murowane budynki kryte dachem dwuspadowym o poszyciu z dachówki ceramicznej. Z uwagi na średniowieczną metrykę wsi domniemywa się obecności relikwów archeologicznych w warstwie podziemnej w formie nawarstwień kulturowych, wytworów kulturowych bądź ich śladów albo zabytków ruchomych, będących tym wytworem.

Zagrożenia i postulaty konserwatorskie:

Istotnym zagrożeniem jest niekontrolowane zastępowanie historycznej zabudowy współczesnymi obiektami, które swoją bryłą, wymiarami, materiałami lub stylistyką kontrastować z tradycyjną zabudową historycznej. Należy objąć indywidualną ochroną konserwatorską najbardziej wartościowe elementy zabudowy, a nową zabudowę kształtować jako nawiązującą do tradycyjnej zabudowy z regionu Przedgórza Sudeckiego.

Bibliografia:

- Knie J., *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, Breslau 1830.
 - Knie J., *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, 1845.
 - Zimmermann F.A., *Beiträge zur Beschreibung von Schlesien*, Brieg 1789.
 - Słownik geografii turystycznej Sudetów, *Wzgórze Niemczańsko Strzebińskie, Przedgórze Paczkowskie*, Marek Staffa red., Wrocław, 1993.
- Kartografia:**
- Messtischblatt, 1: 25 000, 5367 Lauenbrunn, 1937.